

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1905

гр. София, 04.04.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-7, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Василев

като разгледа докладваното от Светослав Василев Търговско дело № 20221100900339 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на П.И.Г., EGN *****, съдебен адрес: град София, бул. „*****“ срещу „Б.“ ЕООД, ЕИК ***** и адрес: град София, ул. „*****“ за прогласяване нищожността на решение на едноличния собственик (ЕСК) на ответното дружество за вписване увеличение на капитала увеличение на капитала от 3 480 131.00 лева на 3 480 132,00 лева с непарична вноска в размер на 15 млн. евро, заявено за вписване със заявление №20220211161255 в Търговския регистър, тъй като вземанията предмет на апорта не са прехвърлени, съответно ЕКС не е техен титуляр.

В исковата молба се посочва, че решението на ЕКС е нищожно, тъй като апорта няма предмет. Заявеното за вписване увеличение на капитала е чрез апорт на вземане, произтичащо от договори за заем отпуснати на ответника от посочените в решението кредитори, които вземания са цедирани на ЕКС, но без да е приложен (без да са приложени) основния договор за цесия (отделните договори за цесия) с тях, поради което не може да се установи какъв е размера на всяко едно прехвърлено вземане, кой е неговия титуляр, от какво вземане произтича, при какви условия е цедирано то. Без надлежно прехвърляне на правата, апортната вноска няма предмет, респ. решението на ЕСК не може да породи целения с нея правен ефект. Правният интерес от завеждане на настоящия иск се извежда при твърдения, че ищецът е присъединен кредитор в производството по т.д. №1334/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-8 състав, образувано по молба за откриване на производство по несъстоятелност срещу „Б.“ ЕООД, в хода на което е приета СФИЕ, съгласно заключението на която дружеството е свръхзадлъжняло и неплатежоспособно. Решението на ЕСК за увеличение на капитала има за цел да прикрие лошото финансово състояние на ответното дружество чрез изкуствено завишаване на вписвания капитал, без зад тази капиталова вноска да стоят реални активи. Това от своя страна е пречка за обявяване на ответника в несъстоятелност и лишаване на хирографарните кредитори, какъвто е ищецът, да получат плащане на своите вземания.

Съдът като обсъди доводите на ищеца, намира исковите за процесуално недопустими, по следните съображения:

С предявените искове се отрича валидността на решението на ЕКС за увеличаване на капитала на ответното дружество като нищожно. Следва да се посочи, че решенията на общото събрание на съдружниците/респ. на едноличния собственик на капитала не са правни сделки подчинени на правилата на ЗЗД и за последните са неприложими общите правила за валидността на договорите, а специалните такива на ТЗ – така т.1 на ТР №1/2002г на ОСГК на ВКС. Съгласно ТЗ за нищожни могат да се прогласяват само решенията на ОС, респ. ЕСК приети в противоречие на чл. 75, ал. 2, вр. ал. 1 ТЗ, чл. 197, ал. 3, предл. 2 ТЗ и чл. 216 ТЗ, невзетите решение на ОС, но отразени като съществуващи в протокола на ОС, в протоколната книга на дружеството или вписани в търговския регистър, както и решенията на ОС, които излизат извън пределите на неговата и на другите органи на ТД компетентност, определена от закона и учредителния. Твърденията в исковата молба не покриват нито една от посочените хипотези, а касаят законосъобразността на взетото решение, каквато проверка трето за дружеството лице не може да инициира/упражнява, което е достатъчно основание да се приеме, че предявения иск е процесуално недопустим – така т. 3 на ТР №1/2002г на ОСГК на ВКС.

В случая не е налице и правен интерес от предявения иск.

Правият интерес от предявения установителен иск се извежда от твърденията на ищеца. За да е налице такъв, той следва да твърди: 1/ че е носител на конкретно субективно право, което е засегнато от извънсъдебното поведение на ответника, с което той го отрича или 2/да отрича съществуването на субективно право, претендирано според него неоснователно от ответника, което засяга конкретни права или фактически отношения на ищеца и 3/спорното право да може да бъде защитено само от силата на пресъдено нещо, която решението ще формира.

В исковата молба не е посочено, не са изложени твърдения, какви конкретни права на ищеца са засегнати от поведението на ответника и в частност защо вземането му не може да бъде удовлетворено, ако се допусне вписване на увеличението на капитала. Въпреки това съдът приема, че от предявения иск ищецът няма правен интерес. След като той твърди да е кредитор на ответното дружество увеличението на капитала на дружеството, е обстоятелство, което го ползва, тъй като поначало увеличава възможността му за удовлетворяване. Не може да се изведе правен интерес от твърденията за евентуално отхвърляне на иска за несъстоятелност, тъй като преценката за платежоспособността се основава на комплексен анализ на финансово-икономическото състояние на ответника, а не само на неговия капитал. В хода на този анализ съдът е длъжен да изследва, съществуването на отделните обявени в баланса краткотрайни активи и пасиви на дружеството, респ. възможността му да посрещне с имуществото си паричните си задължения, от къде следва, че простото вписване на апорта (ако за да него, както твърди ищеца, не стои реално намаляване на краткосрочни задължения, поради липсата на индивидуализацията им) по начало и при липса на други твърдения, не би следвало да се отрази на референтните показатели за платежоспособността му. Конкуренцията с други кредитори на ответното дружество също не може да обоснове правен интерес, от прогласяване нищожността на

решението на ЕКС за увеличаване на капитала, доколкото последната се решава на плоскостта на привилегията, с която се ползват отделните вземания и не е обусловена от заявеното вписване.

Недопустимостта на иска налага исковата молба да бъде върната.

При тези мотиви, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА исковата молба вх.№ 8943/16.02.2022 г по т.д. № 339 по описа за 2022 г. на СГС, ТО, 7-ми състав.

Разпореждането може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в седмичен срок от връчването на преписа.

Съдия при Софийски градски съд: _____